

POKLADAJĄCY (11) *part praes act*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w pokładać*); *oba a jasne*.

sg m A pokładający (1). ◇ *G a. A* pokładając(e)go (2). ◇ *pl D* pokładającym (2). ◇ *A m pers* pokładając(e) (5). ◇ *I m* poładającymi (1).

Sł stp notuje, *Cn, Linde* brak.

Oczekujący, spodziewający się; zawsze w wyrażeniu »nadzieję pokładający [w kim, w czym]« (11) :
Mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperantes in te. Raczy miły panie dziwne uczynić miłofierdzie twoie ty ktory zbawiałz wżithkie w tobie nadzieję pokładaiące. WróbŻolt 16/7; KrowObr 89v; ráczże sie opiekáć námi/ w cię dufáiącymi/ w thobie mocną nádzieję pokládáiącymi. MycPrz IA4; á nádzieję pokládáiące w przyczynie Apoštołow twoich Piotrá y Páwłá/ y inszych pośláńcow twych/ rácz wíekuiftą obroną opátrzone záchowáć. LatHar 427, 101, 179, 180, 207, 570, 621, 633.

Cf **POKLADAĆ**

EBo, MP